

A – A Közszolgálati Törvényszék tevékenysége 2006-ban

Paul J. Mahoney elnök

2006 volt az első teljes év az Európai Unió Közszolgálati Törvényszékének működésében.

Ennek során a Közszolgálati Törvényszék tevékenysége jelentős részét az eljárási szabályzata tervezete kidolgozásának szentelte, amelyet 2005-ben, működésének első hónapjaiban kezdett el. A Közszolgálati Törvényszék elképzelései alapján és az általa folytatott egyeztetések¹ eredményeként létrejött tervezetet az Európai Közösségek Elsőfokú Bíróságával történő együttműködés időszakát követően, az Európai Közösségek Bíróságával egyetértésben 2006. december 19-én terjesztették az Európai Unió Tanácsa elé jóváhagyásra. Így a Közszolgálati Törvényszéknek várhatóan 2007 második felétől saját eljárási szabályzata lesz.

A Közszolgálati Törvényszék tevékenységének igazságszolgáltatási részét illetően a statisztikákból kiderül, hogy a Törvényszékhez 148 keresetet nyújtottak be, amely kisebb csökkenést jelent a közszolgálati jogvitákkal kapcsolatban 2005 folyamán előterjesztett keresetek számát tekintve, amikor 164 kereset érkezett (151 az Elsőfokú Bírósághoz, és 13 a Közszolgálati Törvényszékhez a 2005. december 12-e és 31-e közötti időszakban). Létrehozása óta 161 keresetet terjesztettek közvetlenül a Közszolgálati Törvényszék elé, amely számhoz hozzá kell adni 118, az Elsőfokú Bíróságtól áttett ügyet. A Közszolgálati Törvényszékhez így összesen 279 keresetet nyújtottak be tevékenységének megkezdése óta.

A Közszolgálati Törvényszék 53 ügyet fejezett be 2006-ban, ezek közül kettőben a teljes ülés hozott ítéletet. Meg kell jegyezni, hogy az év második felében az eljárást befejező határozatok meghozatala egyértelműen felgyorsult, ahogy az Elsőfokú Bíróság által áttett ügyek írásbeli szakasza véget ért. Másfelől az arányokat tekintve jelentős a megsemmisítést kimondó határozatok száma, ugyanis 10 ilyen értelmű ítélet született. A Közszolgálati Törvényszék 10 határozata ellen nyújtottak be fellebbezést az Elsőfokú Bírósághoz.

Érdemes megemlíteni, hogy a Közszolgálati Törvényszék jelentős számú eljárást függesztett fel végzéssel a Bíróság alapokmánya I. melléklete 8. cikke (3) bekezdésének első albekezdése alapján, nevezetesen a tisztviselők új személyzeti szabályzatának hatálybalépését követő besorolásra/átsorolásra vonatkozó, T-58/05. sz., Centeno Mediavilla kontra Bizottság, valamint a T-47/05. sz., Angé Serrano és társai kontra Parlament ügyekben az Elsőfokú Bíróság határozatainak kihirdetésére várva. A Közszolgálati Törvényszék így 68 felfüggesztő végzést hozott 2006-ban.

A Közszolgálati Törvényszék működésének első évét az annak érdekében tett erőfeszítések is jellemezték, hogy eleget tegyen a Tanács 2004/752/EK határozatának (7) preambulumbekkezdésében megfogalmazott – és a Bíróság alapokmánya I. melléklete 7. cikkének (4) bekezdésében is átvett – azon kérésnek, hogy segítse elő a jogvitáknak az eljárás bármely

¹ Az előkészítő munka során a Közszolgálati Törvényszék konzultációkat folytatott többek között az intézmények, a személyzeti bizottságok és a szakszervezetek képviselőivel. E célból 2006. január 26-án megbeszélésre került sor az igazgatási vezetőkkel. Ezt követte 2006. február 8-án a szakszervezetekkel és szakmai szervezetekkel, valamint ügyvédekkel folytatott megbeszélés.

szakaszában egyezség útján történő rendezését. Így több ügyben is az előadó bírák a jogviták egyezség útján történő rendezésére irányuló javaslatuk megfontolására kérték fel a feleket. Négy jogvitát sikerült a Közszolgálati Törvényszék által kezdeményezett egyezség létrejöttét megállapítva, az ügy törlését elrendelő végzéssel befejezni.

Természetesen korai lenne még az egyezség útján történő rendezés gyakorlatáról mérleget felállítani vagy a Közszolgálati Törvényszék ítélkezési gyakorlatának ilyen irányára vonatkozó következtetéseket levonni. Az alábbi ismertető csupán rövid áttekintést ad a Közszolgálati Törvényszék jelentősebb határozatairól, egymás után sorra véve néhány általános eljárási szempontot (I), a jogszerűséggel kapcsolatos jogvitákat (II), az ideiglenes intézkedés iránti kérelmeket (III) és végül a költségmentesség iránti kérelmeket (IV).

I. Eljárási szempontok

A Közszolgálati Törvényszék első, a Falconie kontra Bizottság² ügyben 2006. április 26-án, teljes ülésben hozott ítéletében úgy döntött, hogy a költségviselés szabályaira vonatkozóan a saját eljárási szabályzatának hatálybalépéséig az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzatában foglaltakat kell alkalmazni, így biztosítva a jogalanyoknak a gondos igazságszolgáltatás elvének megfelelően a kellő előreláthatóságot az eljárás költségeire vonatkozó szabályok alkalmazását tekintve.

Érdemes kiemelni két, a Bíróság alapokmánya I. mellékletének 8. cikke alapján hozott határozatot. A Marcuccio kontra Bizottság ügyben³ a Közszolgálati Törvényszék a Bíróság alapokmánya I. melléklete 8. cikke (3) bekezdésének második albekezdése értelmében hatáskörének hiányát állapította meg, tekintettel arra, hogy az ügy tárgya azonos volt az Elsőfokú Bíróság előtt indult két ügyével. A Közszolgálati Törvényszék a Gualtieri kontra Bizottság ügyben⁴ hozott végzésében úgy ítélte meg, hogy az Európai Közösségek Bizottsága és egy kirendelt nemzeti szakértő közötti jogvita nem minősül az EK 236. cikk szerinti, a Közösség és alkalmazottai között felmerült vitás ügynek. Ennél fogva a Közszolgálati Törvényszék megállapította, hogy nincs hatásköre e kereset elbírálására, ezért azt a Bíróság alapokmánya I. melléklete 8. cikke (2) bekezdésének megfelelően az Elsőfokú Bírósághoz tette át.

² A Közszolgálati Törvényszék F-16/05. sz., Falconie kontra Bizottság ügyben 2006. április 26-án hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé).

³ A Közszolgálati Törvényszék F-109/05. sz., Marcuccio kontra Bizottság ügyben 2006. április 25-én hozott végzése (az EBHT-ban még nem tették közzé).

⁴ A Közszolgálati Törvényszék F-53/06. sz., Gualtieri kontra Bizottság ügyben 2006. október 9-én hozott végzése (az EBHT-ban még nem tették közzé, fellebbezett: T-413/06. P. sz. ügy).

II. A jogszerűséggel kapcsolatos jogviták

A. Az EK 236. és az EAK 152. cikk alapján benyújtott keresetek elfogadhatósága

1. A keresettel megtámadható jogi aktusok

A Lebedef és társai kontra Bizottság⁵ ügyben hozott végzésében a Közszolgálati Törvényszék kifejtette a személyi számítógépek operációs rendszerének és programjainak nyelvére vonatkozóan, hogy a hivatali informatikai eszközök használatának módja az adott szervezeti egység olyan belső szervezési intézkedése, amely nem minősül a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése és a 91. cikke (1) bekezdése értelmében vett sérelmet okozó aktusnak.

2. A keresetindítási határidő

A Grünheid kontra Bizottság⁶ ügyben hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék abból a célból, hogy elfogadhatónak nyilváníthasson egy végleges besorolási fokozatba soroló határozat ellen benyújtott keresetet, elutasította az arra alapított elfogadhatatlansági kifogást, hogy a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése alapján benyújtott panaszt több mint három hónappal azt követően terjesztették elő, hogy a felperes a havi illetményelszámolás kézbesítése révén tudomást szerzett e határozat létezéséről. E tekintetben a Közszolgálati Törvényszék úgy ítélte meg, hogy jöllehet a havi illetményelszámolás közzétételének hatására a közigazgatási határozat elleni panasz, illetve kereset benyújtására nyitva álló határidő folyni kezd, ha az elszámolásból e határozat létezése és tartalma egyértelműen kitűnik, azonban ettől eltér az a helyzet, amikor a kinevezésre jogosult hatóság az újonnan felvett tisztviselő végleges besorolásáról hoz határozatot, amelynek terjedelme jócskán meghaladja a tisztán vagyoni jellegű jogosultságok megállapítását, amelyeknek az adott időszakra vonatkozó meghatározása az illetményelszámolás célja. A végleges besorolásról rendelkező határozatnak a személyzeti szabályzat 25. cikkének megfelelően történő – írásban és indokolással ellátott – közzétételének hiányában ugyanis az érintett tisztviselő kötelezése arra, hogy panaszát az ezen besorolást tartalmazó első illetményelszámolás kézhezvételétől számított három hónapon belül nyújtsa be, lényegétől fosztaná meg a személyzeti szabályzat 25. cikkének második bekezdését, valamint 26. cikkének második és harmadik bekezdését, amelyek célja éppen annak lehetővé tétele, hogy a tisztviselő az őt érintő, különösen az adminisztrációban elfoglalt helyzetére vonatkozó, határozatokról ténylegesen tudomást szerezzen, és a személyzeti szabályzatban biztosított jogokat érvényesíthesse.

⁵ A Közszolgálati Törvényszék F-34/05. sz., Lebedef és társai ügyben 2006. június 14-én hozott végzése (az EBHT-ban még nem tették közzé).

⁶ A Közszolgálati Törvényszék F-101/05. sz., Grünheid kontra Bizottság ügyben 2006. június 28-án hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé).

A Combescot kontra Bizottság⁷ ügyben hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék úgy ítélte meg, hogy a panaszt kifejezetten elutasító azon határozat, amelyet a panasz benyújtásától számított négy hónapon belül hoztak meg, azonban a keresetindításra nyitva álló határidőn belül nem közöltek, nem akadályozhatja – a személyzeti szabályzat 90. cikke (2) bekezdése második albekezdésének megfelelően – a panaszt elutasító hallgatólagos határozat létrejöttét. Ha a panaszt elutasító kifejezett határozatnak a panasz benyújtásától számított négy hónapos határidőn belül történő elfogadását ugyanis úgy kellene tekinteni, mint amely akadályát képezi a panaszt elutasító hallgatólagos határozat létrejöttének még akkor is, ha azt nem közölték e határidőn belül az érintett tisztviselővel, ez utóbbi nem kérhetné a megsemmisítést a személyzeti szabályzat 91. cikke (3) bekezdése második franciabekezdésének első mondata alapján. Ez a következtetés ellentétes lenne az említett rendelkezés céljával, amely a tisztviselők számára az adminisztráció hallgatása vagy tétlensége esetére biztosít bírói jogvédelmet. Így a meghozott, de nem közölt elutasító határozat nem minősülhet a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdése szerinti „válasznak”.

A Schmit kontra Bizottság⁸ ügyben hozott végzésében, a Közszolgálati Törvényszék – miután emlékeztetett arra az ítélkezési gyakorlatra, amely szerint a sérelmet okozó aktus elleni panasz benyújtására nyitva álló határidő számítására vonatkozóan a személyzeti szabályzat 90. cikkének (2) bekezdését úgy kell értelmezni, hogy az említett panasz akkor tekintendő „benyújtottnak”, amikor az az intézményhez megérkezik – kifejtette: igaz ugyan, hogy az a tény, hogy az adminisztráció a hozzá érkező iratot érkeztető bélyegzővel látja el, nem teszi lehetővé, hogy ezen irat benyújtásának időpontját bizonyosnak tekintsük, azonban a gondos ügyintézés elve alapján olyan jogalapként szolgál, amely, az ellenkező bizonyításáig, vélelmezhetővé teszi, hogy az említett irat a megjelölt időpontban érkezett az adminisztrációhoz. Az időpont vitatása esetén a tisztviselőre hárul azon bizonyítékok – mint például az adminisztrációtól származó elismervény vagy ajánlott levél tértivevénye – szolgáltatásának kötelezettsége, amelyek alkalmasak arra, hogy megdöntsék az érkeztető bélyegző által felállított vélelmet, és ezáltal igazolják, hogy a panaszt valójában más időpontban nyújtották be.

B. Az ügyek érdeméről

Bevezetesként kiemelendő azon kérdések változatossága, amelyeket a Közszolgálati Törvényszék elbírált. Vizsgáltnia kellett nevezetesen az euró bevezetésének a tisztviselők nyugdíjjogosultságaira gyakorolt következményeit, amikor a tisztviselők a nemzeti nyugdíjrendszerükben megszerzett jogosultságukat a közösségi rendszerbe viszik át⁹, azon feltételeket, amelyek alapján bizonyos tisztviselők a személyzeti szabályzat VIII. melléklete 9. cikkének (2) bekezdése szerint nyugdíjjogaik csökkentése nélkül válnak

⁷ A Közszolgálati Törvényszék F-114/05 sz., Combescot kontra Bizottság ügyben 2006. október 19-én hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé, fellebbezett: T-414/06. P. sz. ügy).

⁸ A Közszolgálati Törvényszék F-3/05. sz., Schmit kontra Bizottság ügyben 2006. május 15-én hozott végzése (az EBHT-ban még nem tették közzé).

⁹ A Közszolgálati Törvényszék F-100/05. sz., Chatziioannidou kontra Bizottság ügyben 2006. november 14-én hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé).

előrehozott nyugdíjra jogosulttá¹⁰, a Bizottság egy tisztviselőjének pszichiátriai okokból történő, hivatalból betegszabadságra helyezésének ügyét¹¹, valamely betegség foglalkozási eredetének elismerésével kapcsolatos több ügyet¹², a konferenciatolmács-alkalmazottakra vonatkozó pénzügyi előírásokról és munkafeltételekről szóló egyezmény rendelkezéseit¹³. Szintén érdemes kiemelni, hogy egy A besorolási fokozatú alkalmazott túlóráinak kifizetésére vonatkozó ügyet a teljes ülés elé utaltak, végül azonban az ügy törlésére került sor a felek közti megállapodás létrejöttét követően¹⁴. A Közszolgálati Törvényszéknek szintén döntenie kellett az ideiglenes alkalmazottak szerződéseit megszüntető¹⁵; a versenyvizsga-bizottságoknak a pályázók vizsgára bocsátását megtagadó¹⁶ vagy valamely pályázó tartaléklistára vételét megtagadó¹⁷; a kinevezési eljárások keretében hozott határozatok¹⁸, a szakmai előmeneteli jelentések¹⁹, illetve az előléptetést elmulasztó²⁰ határozatok jogszerűségét vitató keresetekről. Ezzel összefüggésben a Közszolgálati Törvényszék két ítélete érdemel különös figyelmet.

A Közszolgálati Törvényszék Landgren kontra ETF²¹ ügyben teljes ülésben meghozott ítéletében úgy döntött, hogy valamely ideiglenes alkalmazott határozott időre szóló szerződésének egyoldalú megszüntetésére nem pusztán az egyéb alkalmazottak alkalmazási feltételei 47. cikkének (2) bekezdése szerinti felmondási idő alkalmazandó, de annak indokoltnak is kell lennie. Az indokolatlan elbocsátásokkal szembeni megfelelő védelem biztosítása érdekében ugyanis – különösen amikor határozatlan idejű szerződésről van szó vagy határozott idejű szerződés esetén a határozott idő lejártá előtt bekövetkező elbocsátás esetén – fontos egyrészt, hogy az érdekeltnek lehetősége nyíljon megvizsgálni,

¹⁰ A Közszolgálati Törvényszék F-86/05. sz., Soeten kontra Tanács ügyben 2006. szeptember 12-én hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé).

¹¹ A Közszolgálati Törvényszék F-17/05. sz., De Brito Sequeira kontra Bizottság ügyben 2006. december 13-án hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé).

¹² Lásd különösen a Közszolgálati Törvényszék F-18/05. sz., D kontra Bizottság ügyben 2006. július 12-én hozott ítéletét (az EBHT-ban még nem tették közzé, fellebbezett: T-262/06. P. sz. ügy).

¹³ A Közszolgálati Törvényszék F-10/06. sz., André kontra Bizottság ügyben 2006. december 14-én hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé).

¹⁴ A Közszolgálati Törvényszék F-9/05. sz., Lacombe kontra Bizottság ügyben 2006. július 13-án hozott végzése (az EBHT-ban még nem tették közzé).

¹⁵ Lásd különösen a Közszolgálati Törvényszék F-1/05. sz., Landgren kontra ETF ügyben 2006. október 26-án (az EBHT-ban még nem tették közzé, fellebbezett: T-404/06. P. sz. ügy) és az F-88/05. sz., Kubanski kontra Bizottság ügyben 2006. december 14-én hozott ítéletét (az EBHT-ban még nem tették közzé).

¹⁶ A Közszolgálati Törvényszék F-25/05. sz., Mc Sweeney és Armstrong kontra Bizottság ügyben 2006. június 15-én hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé).

¹⁷ A Közszolgálati Törvényszék F-22/05. sz., Neophytou kontra Bizottság ügyben 2006. december 13-án hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé).

¹⁸ A Közszolgálati Törvényszék F-122/05. sz., Economidis kontra Bizottság ügyben 2006. december 14-én hozott ítélete (az EBHT-ban még nem tették közzé).

¹⁹ Lásd különösen a Közszolgálati Törvényszék F-74/05. sz., Caldarone kontra Bizottság ügyben 2006. december 14-én hozott ítéletét (az EBHT-ban még nem tették közzé).

²⁰ Lásd például a Közszolgálati Törvényszék F-77/05. sz., Balabanis és Le Dour kontra Bizottság ügyben 2006. november 30-án hozott ítéletét (az EBHT-ban még nem tették közzé).

²¹ A fent hivatkozott Landgren kontra ETF ügyben hozott ítélet.

hogy jogos érdekeit tiszteletben tartották-e avagy megsértették, valamint a bírósághoz fordulás lehetőségét mérlegelhesse, másrészt pedig a bíróság felülvizsgálatot gyakorolhasson, amely az illetékes hatóságot terhelő indokolási kötelezettség elismerését eredményezi. E kötelezettség elismerése nem zárja ki, hogy az illetékes hatóság széles mérlegelési jogkörrel rendelkezzen az elbocsátást illetően, és hogy ennél fogva a közösségi bíróság felülvizsgálati jogköre a nyilvánvaló mérlegelési hiba vagy a hatáskörrel való visszaélés kizárására korlátozódjék. Jelen esetben az elbocsátó határozat megsemmisítésére azért került sor, mert az nyilvánvaló mérlegelési hibán alapult.

Az Economidis kontra Bizottság ügyben²² hozott ítéletében a Közszolgálati Törvényszék egy AD9/AD12 besorolási fokozatú egységvezető felvétele kapcsán úgy ítélte meg, hogy jogellenes a Bizottság középvezetői személyzetre vonatkozó határozata, amely lehetővé teszi, hogy a betöltendő álláshely szintjét a pályázatok összehasonlító vizsgálatát követően határozzák meg, és ezáltal sérti az eljárás kötelezően objektív jellegét.

III. *Ideiglenes intézkedés iránti kérelmek*

Két ideiglenes intézkedés iránti kérelem érkezett 2006 során. A Bianchi kontra ETF ügyben²³ a kérelem elutasítására sürgősség hiányában került sor, míg a Dálnoky kontra Bizottság ügyben²⁴ a kereset érdemi részének első látásra megállapítható, nyilvánvaló elfogadhatatlansága miatt.

IV. *Költségmentesség iránti kérelmek*

A Közszolgálati Törvényszék elnöke három költségmentesség iránti kérelmet bírált el 2006 folyamán, amelyek mindegyikét a kereset benyújtása előtt terjesztették elő, az Elsőfokú Bíróság eljárási szabályzata – amely *mutatis mutandis* alkalmazandó – 95. cikke 1. §-ának első bekezdése által biztosított lehetőség alkalmazásával. E kérelmeket nem fogadták el²⁵.

²² A fent hivatkozott Economidis kontra Bizottság ügyben hozott ítélet.

²³ A Közszolgálati Törvényszék elnökének az F-38/06. R. sz., Bianchi kontra Bizottság ügyben 2006. május 31-én hozott végzése (az EBHT-ban még nem tették közzé).

²⁴ A Közszolgálati Törvényszék elnökének az F-120/06. R. sz., Dálnoky kontra Bizottság ügyben 2006. december 14-én hozott végzése (az EBHT-ban még nem tették közzé).

²⁵ A Közszolgálati Törvényszék elnökének az F-90/06. AJ. sz., Nolan kontra Bizottság ügyben 2006. szeptember 27-én hozott végzése (az EBHT-ban még nem tették közzé).

A Közszolgálati Törvényszék elnökének az F-101/06. AJ. sz., Atanasov kontra Bizottság ügyben 2006. december 1-jén hozott végzése (az EBHT-ban még nem tették közzé).

A Közszolgálati Törvényszék elnökének az F-128/06. AJ. sz., Noworyta kontra Bizottság ügyben 2006. december 11-én hozott végzése (az EBHT-ban még nem tették közzé).